

„Edinost“

izhaja dvakrat na dan, razen nedelj in praznikov, zjutraj in zvečer ob 7. uri. O ponedeljkih in po praznikih izhaja ob 9. uri zjutraj.

Naročnina znaša:

Obe izdaji na leto glid. 21.—
Za samo eno izdajo 12.—
Za pol leta, 6 mesecev na mesec razmerno.

Naročnino je plačevati naprej. Na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne ozira.

Na drobno se prodajajo v Trstu zjutranje številke po 3 nvč., večerne številke po 4 nvč.; ponedeljske zjutranje številke po 2 nvč., izven Trsta po 1 nvč., več.

EDINOST

(Večerno izdanje.)

GLASILO POLITIČNEGA DRUŠTVA „EDINOST“ ZA PRIMORSKO.

Telefon št. 870.

4 nvč.

V edinosti je moč!

Oglasi

se računajo po vrstah v petiti. Za večkratno naročilo s primernim popustom. Poslana, osmrtnice in javne zahvale, domaći oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Ne frankovani dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema upravnništvo. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v ulici Carintia št. 12. Upravnništvo, odpravnništvo in sprejemanje inseratov v ulici Molin piccolo št. 3, II. nadst.

Izdajatelj in odgovorni urednik Fran Godnik

Lastnik konsorcij lista „Edinosti“.

Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinost“ v Trstu.

Brzjavna in telefonična poročila.

(Novjše vesti.)

Budimpešta 22. V zbornici poslancev je v nadaljevanju proračunske razprave poslanec Polonyi opozoril ministerskega predsednika pl. Szella na neko brošuro o narodnostni politiki Banffy-a, kjer da so se izdale uradne tajnosti. Polonyi je govoril obširneje o tej politiki Banffy-jevi. Pl. Szell je odgovoril, da on brošure ni čital, da pa uvede preiskavo, ako so se v njej res zlorabile uradne tajnosti.

Trgovinski minister Hegedüs je naglašal, da je razširjenje strokovnega ponka najboljše sredstvo za razvoj obrti in industrije. Zboljšati se morajo tudi kreditne razmere, glede česar da je on že storil potrebne korake. Glede delavskega vprašanja je povdarjal trgovinski minister, da se mora gibanje pomiriti s tem, da se izpolnijo opravilne želje na polju humanitarnih naprav, kakor strokovna izobrazba, posredovanje dela in zavarovanje proti telesnim nesrečam. (Pritrjevanje). Minister je končno rekel, da ni smeti pozabiti tudi razvoja sposobnosti izvažanja v trgovini.

Budimpešta 22. Zastopniki ogerskih sladkornih industrijalec so došli danes k trgovinskemu ministru Hegedüsu, da ga opozorijo na sklep indijskega sveta radi zvišanja carine na sladkor. Ta naredba da onemogoča odslej izvažanje sladkorja. Trgovinski minister je izjavil, da so se že storili koraki v obrambo interesov sladkorne industrije.

Zagreb 22. Semkaj je došel vojni minister pl. Krieghammer.

Stockholm 22. Državni zbor je v sprejel zakonski načrt, tihoč se novega državnega posojila v znesku 25 milijonov kron.

Opava 22. Avtentično je določeno, da na pretepu med italijanskimi in hrvatskimi delavci v Holešovu ni bil nikdo ubit. Izmed Hrvatov so bili težko ranjeni le trije. Od teh je v tem času umrl eden. Prva poročila o tem dogodku so bila pretirana.

Carigrad 22. Novi albanski zbor bode v nekem kraju blizu Kosovega polja. Dan še ni določen, ker še ni zagotovljena občna udeležba, katere si žele prireditelji.

Različna konzularna poročila poročajo, da generalni guvernerji, guvernerji in kajmakami v evropskih pokrajinah pozivajo k sebi mohamedanske in kristjanske odličnike in jim naznanjajo strog ukaz sultana, naj žive skupaj mirno, sicer jih zadenejo najstrožje kazni.

Nadalje dovršuje polagoma porta defenzive in varnostne potrebe, katere je namenila dovršiti. Tako tudi v Drinopolju, kamor je pred kratkim odšlo 22 vagonov orožja in streljiva v popolnitev utrdbe mesta.

Neskladnosti naših socijalnih demokratov.

HI.

Resnično življenje in vsakodnevna izkustva pravijo, da se stvari na svetu nikdar ne sučejo prav tako, kakor bi si želel človek, zbok česar mora gledati ta poslednji, da se on sam po možnosti prilagodi odnosom. Da, da, tako je in ni drugače: življenje, kakor se vije in snuje v resnici, je prva šola človeku in — najbolja!!

Ta šola je napravila svoj neizogibni efekt tudi mej tržaškimi socijalnimi demokrati slovenskimi. V prvo so se jim — kar beležimo le z zadovoljstvom — precej spremenile oblike v nastopanju do drugače mislečih sorojakov, a v drugo

čakov, ti pa si izposojuješ že danes; ne, tebi, tako slabemu gospodarju, ne dam svoje hčerke, le idi od koder si prišel!

Hud udarec bi bil to zanj, zato je sklenil, rajše prodati moko po tekoči ceni; saj ne bode vedel nikdo, koliko je zgubil, pač pa utegnejo misliti, da je celo pridobil.

Sklenjeno, storjeno!

Vozovi so zopet odvažali vreče moke in v kratkih dneh je bilo Jankovo skladišče prazno.

Za vso prodano moko pa ni prejel ni toliko, da bi mogel plačati pogojeno ceno, pač pa je moral določiti še ves svoj denar, kar ga je imel in komaj je zadostovalo.

Skladišče prazno, blagajna prazna, listnice prazne, nič kaj prijetna situacija. Pa tako je bilo.

Mož se ne sme strašiti pred vsako sapo; poguma, podjetnega duha treba! Pri trgovcih je že tako, danes berač, jutri bogataš; če se mi ni posrečila ta, se mi bo druga! Sicer imam še lepega premoženja! Tako se je tolažil Janko. Ni mu pa prišel na misel oni Slomšekov rek, ki pravi:

»Prebrisana glava in pridne roke
So boljše bogastvo kot zlate gore.«

Če je pa hotel nadaljevati trgovino, si je moral izposoditi denarja, drugače ni šlo. — Ali kje?

Marsikdo poznanih bi mu rad posodil, tudi v posojilnici bi dobil, ali izdati ni hotel, kako je žanjim. Najbolj se je bal, kakor že rečeno, Rušarja — svojega prihodnjega tasta; sklenil je torej, da v me-

so se jim nazori premenili kolikor koliko tudi glede stvari same, v prvi vrsti pa glede narodnega vprašanja. V tem pogledu je sedaj v njih vse nekako polovičarsko: z eno nogo stoje še vedno trdno notri v sredi teorije, doktrinarstva in šablone strankarske, z drugo nogo pa silijo vendar-le na višino spoznavanja in pametnega poštevanja razmer. Posledica temu omahovanju je seveda ta, da jim v njihovih nastopih logika šepa na vsah nogah, da pogrešamo vsake skladnosti v njih trditvah, da je uprav kričeče nesoglasje mej tem, kar zatrjajo v tem hipu z vso emfazo, in mej tem, kar propovedujejo v neposredno sledečem hipu z istotako globokim prepričanjem svojim.

V nastopu obeh socijalnodemokratskih govornikov na shodu, sklicanem po dru. Kreku in dru. Pavlici, je bilo vse polno takih neskladnosti. Te neskladnosti so bile tako flagrantne, tako očitne, da so jih takoj pogodili tudi najpriprostejši poslušaleci, o čemer so pričali vedno ponavljajoči se vsikliki iz vrst poslušalec mej govoroma obeh socijalnih demokratov.

Naj navedemo le par izglede! Govornika sta očitala narodni stranki, da zavaja ljudstvo v grd narodni šovinizem, a ista govornika sta v isti sapi britko tožila, kako žalostno da je, da v našem ljudstvu ni prave zavesti in — odločnosti, da se isto boji govoriti slovenski na javnih mestih, mesto da bi ponosno govorilo svoj materini jezik!

Koliko nesoglasje med prvo trditvijo in drugo! Druga trditev podira prvo do tal.

Dalje sta nam očitala socijalistiška govornika, da zavajamo ljudstvo v narodni fanatizem, a v isti sapi sta tožila, da smo Slovenci prepohleeni v zahtevanju svojih pravic, da le prosimo, moledujemo in beračimo, mesto da bi zahtevali odločneje in si — jemali!!

stu poišče denarja in sicer na skrivnem. »Koliko bi pa radi, gospod Podgoričan?« »Dva tisoč.« »Na uknjižbo ali na menjico?«

»Kaj na uknjižbo, dva tisočaka mi menda zaupate na menjico!« »Saj sem vas le prašal, dam vam tudi več, če potrebujete, do kedaj pa napraviva menjico? Na dva, tri, štiri mesece?«

»Premalo, naj bo datirana na danes leto.«

»Nad 6 mesecev ni mogoče datirati menjice.«

»Saj res, naj bo pa na šest mesecev.« Menjica je ležala na mizi, le še popolniti jo je trebalo.

»Zapišimo torej dvatisoč šest mesecev — dvakrat dvanajst je štirindvajset — je dvesto štirideset; glasila se bo torej na dvatisoč sto in dvajset goldinarjev.«

»Po čim pa računate obresti?«

»Računam vam le po dvajset od sto, komu drugemu bi računal več.«

»Hm — ali ni preveč?«

»Kaj preveč, saj nimate nobenih drugih stroškov; če pa vzamete posojilo na uknjižbo, koliko vam gre v stroške!«

»Nekaj vendar znižate.«

»Niti krajearja.«

»Če ni drugače, pa naj bo, za par goldinarjev — — — — —«

Menjica je bila podpisana, shranil jo je bogat skopuh in ob enem trgovca z južnim sadjem; denar pa je utaknil Janko v svojo listnico.

(Pride še.)

PODLISTEK.

7

MLINAR.

Spisal Vrhovinski.

V resnici je cena moki poskočila v kratkem, a tudi v kratkem je priplulo v Trst več velikih parnikov, obloženih z američansko moko.

Cena se je vendar držala več dni, tako, da je bilo težko pogoditi, kako bo prav za prav: je-li se cena vzdrži, ali pade! Vendar se je bilo bati poslednjega.

Skladišča Jankova so stala še vedno skoro nedotaknjena, le malo vreč je bilo prodanih. Zato se je napotil Janko do svojih navadnih odjemalcev z namenom, da razproda svojo veliko zalogo. Kako pa je gledal osupnjeno, ko ni mogel prodati moke niti po oni ceni, kakor jo je kupil sam.

Cena pa je padala in zopet padala, a mej tem se je bližal in bližal čas plačila, določen po pogodbi. Janka je jela mučiti huda skrb — menda previkrat v njegovem življenju. Kaj storiti? Prodajati v zgubo? To ne gre. Skrbelo ga je, in spati ni mogel vse noči. Velike številke preteče zgube so mu kar mrgolele pred očmi.

Izposoditi si denarja, to tudi ne gre, to bi bilo sramotno, kaj porekò ljudje? Kaj poreče Rušar? S kakim obrazom bi mogel pred njega? Rekel bi mu: »Slab si gospodar, tvoj oče ti je zapustil pred tremi leti gotovega denarja deset tiso-

Kje je soglasje tu?! Kakovi fanatiki smo mi, ako je res, da le — prosimo?! In kako pravico za očitjanje fanatizma na naši strani imajo oni, ki zahtevajo, naj ne prosimo, ampak da naj kar — jemljemo, torej, če ne gre drugače, tudi se silo?! Seveda moramo obžalovati, da nam ti svetovalec dosledno nočejo povedati načina, kakor si ga mislijo oni za izsiljevanje svojih pravic. Ne prositi, zahtevati moramo — to je pač fraza, ki kaj lepo zveni onemu, ki rad posluša lepe fraze, za onega pa, ki tudi misli, ostaja le — fraza in nič drugega, dokler ni združena s konkretnimi nasveti.

Še en izglede. Socijalistiška govornika sta očitala nadalje voditeljem narodne stranke, da spravljajo ljudi v nesrečo. In sicer da se dogaja to s tem, ker zavajamo ljudi v — *demonstracije*. Sedaj pa da čujemo, kaj je pripovedoval jeden govornikov na istem shodu! Pripovedoval je, da je bil on sam pri gosp. prof. Mandiču, da mu pove, da bi morali Slovenci radi šolskega vprašanja prirediti veliko skupno demonstracijo, da bi se morali zbrati pred magistratom v celikem številu, a prof. Mandič da je odgovoril, da — mi ne hodimo na ulico!

Kolika kričeča neskladnost je to, ako komu očitamo najprej in mu štejemo v greh, ker baže prireja demonstracije, a pozneje mu svetujemo sami — naj prireja demonstracije!!

Na teh-le izgledih vidimo torej, kako naši socijalni demokratje prižigajo jedno svečo svoji socijalistični doktrini, drugo pa boljemu spoznanju in pa morda tudi čutu, ki jim vendar-le klije notri v globini srca. In iz teh neskladnosti se naši socijalisti ne izvijajo dotlej, dokler se ne ujunačijo in ne dobe one moralne sile, ki je potrebna, da pripoznajo z možko lojalnostjo, v čem in v koliko so bili na krivi poti; dokler ne store — deloma iz trme, deloma pa iz bojazni, da se pokažejo v luči nedoslednosti — odločilnega koraka od splošne socijalistiške šablone, smrtonosne za naš narodni obstanek, pa do one dolžnosti do svojega naroda, katero dolžnost bi morali in jo morejo črstiti tudi oni, ne da bi si s tem zapirali pot delorvanju na socijalnem polju, to je: onemu poštenemu in krevro potrebnemu delu za zboljšanje materialnega in moralnega položaja ne le onih industrijskih delavskih mas, na katere se misli navadno, ampak esoh širokih nižih slojev, ki trpe krivico po sedanjih uredbi človeške družbe.

Toda o tem prihodnjich.

DOPISI.

S Pomjančine 22. marca 1899. [Izv. dop.] (Kje smo?) Gospod urednik! Znano je vsem udeležencem volilnega shoda v Šmarjah, kako je Ivan Babič (Fikon) iz Marezig slikal delovanje gospoda občinskega tajnika v Pomjanu. Ume se, da slika ni bila všeč gospodu tajniku, zato je sklenil — maščevati se. Da bi le bilo maščevanje — no, saj bodele sodili sami.

Volilne liste nove občine v Marezigah so bile razgrnjene v Pomjanu. Ogledal si jih je tudi rečeni I. Babič in dne 4. t. m. je izročil slovenski sestavljene reklamacije v zakonito rešitev komisiji, voljeni v ta namen in sestavljeni iz samih Slovencev. Dne 7. t. m. so se reklamacije rešile.

Kolikor je znano nam, se je komisija o reševanju posluževala izključljivo le slovenskega jezika. A kako se je rešitev doposlala pritožitelju?

Dne 15. marca je prinesel občinski sluga s Pomjana rešitev reklamacij imenovanemu I. Babiču, a rešitev je bila sestavljena v italijanskem jeziku. Babič je seveda odklonil vsprejem z opazko, da ne ume laškega, ker je on Slovenec. Sluga je odšel. Drugi dan ob 10. uri zvečer se je prijavil isti sluga, zahtevaje od Babiča, naj sprejme rešene reklame, ker bi drugače bil prisiljen pribiti jih na vrata njegovega stanovanja, ker tako da se je glasil »comando« g. tajnika. Toda, tudi to žuganje ni pomagalo nič. Babič je opomnil mirno, naj sluga le sporoči g. tajniku, da vrata se njegova lastnina in ne družega. Slugi je nasvetoval se posebej, naj ne skuša pribiti rešitve na njegova vrata, ker inace bi znal dobiti — česar ni iskal. Vse lepe besede niso našle lepega odmeva pri g. tajniku.

Dne 18. marca se je vrnil občinski sluga v spremstvu s sodnim slugo ter sta oba ob 7. uri

zjutraj po sili skušala pribiti italijansko rešitev slovenskih reklamacij na vrata, in v navzočnosti Babiča. Slugo in pričo je isti s težavo odvrnil od tega čina, vendar si je prvi upal vprašati Babiča, zakaj se brani vsprejeti rešitev samo on, ko so drugi vsprejeli vsi, brez opazke, dasi so bile tudi druge rešitve pisane v italijanskem jeziku. Babič je odgovoril, da to ni njegova, sluga, briga. Rešitev reklamacije da sprejme le tedaj, kadar se mu ista doposlje v slovenskem jeziku, kajti on je Slovenec in ne Lah. Ker se je v to afero vtikal tudi sodnijski sluga, pokazal jima je Babič cesto, od koder sta prilezla.

To je, se-ve, užalilo občinskega slugo, ki je bil že ob 7. uri zjutraj v službi, tako, da je v imenu tajnika v Pomjanu zažugal, da se mu italijanska rešitev reklamacij pribije na vrata z orožniško silo!!!

Kje smo, da se tako ruši najsveteje naše pravo? Kje smo, da se navadni tajnik upa žugati z orožniško silo, ako se državljani — oprt na ustavna prava in zakone — brani vsprejeti italijansko rešitev, torej v jeziku, katerega on ne govori in ne ume?!

Kje smo, mar je upraviteljstvo naše slovenske občine v rokah Kalabrežev?!

Kje smo, da se poštenemu davkoplačevalcu odreka vsaka mrvica prava, ker brani svoje in narodno načelo? Kje smo, v britkih sanjah ali pa v krutih sponah?

Odgovor: mi smo v civilizovani državi, katera ima načelo »ednakopravnosti« — mi smo v Avstriji.

No, molčimo, da ne zbudimo slavne vlade iz sladkega spanja. — Gospodu tajniku pa čestitamo na taki »velepotenci«, katero smatramo za »ultimi sfoghi«. Kaj ne g. tajnik?!

Sploh pa prosimo naše poslance, naj si živo zapišejo v spomin dejstvo, katero je čisto resnično kakor kristal, v spomin, da zašepetajo slavni vladi na uho, kadar se predrami: **Predolgo si spala — davno je že dan!** Mareziganci

Politični pregled.

TRST. 23. marca 1899.

K položaju. Preko Berolina nam je iz Prage došlo ponovno zatrdilo, da vlada namerja uporabiti § 14. ne le za izdanje jezikovnega zakona, ampak tudi za sklep pogodbe z Ogersko. V merodajnih krogih da so uverjeni, da se nagodbeno vprašanje da rešiti le tem načinom. In tudi če bi bil parlament sposoben za delo, bi se vendar rešenju pogodbe stavile na pot tolike ovire, da ne bi bilo možno rešiti tega vprašanja o pravem času.

Slednjič prihaja vendar vest, da misli vlada sklicati tudi tirolski, goriški, tržaški in istrski deželni zbor, in sicer po Veliki noči. Sedaj je vprašanje le, da-li se vlada nadeja, da se jej posreči do tedaj uglasiti nasprotstva in omogočiti redno delovanje deželnih zborov, ali pa hoče kar tako na slepo poskusiti svojo srečo. V tem poslednjem slučaju jej ne izostanejo britka iznenadenja. Glede deželnega zbora goriškega brzojavljajo »Slovenec«, da so slovenski poslanci poslali grofu Thunu spomenico, v kateri zahtevajo, da se da Slovence deželnega glavarja; mi pa bi pripomnili, da je v tem deželnem zboru še posebno angaževan ugled vlade. Tu jej bode pokazati, da-li res kaj pozna primorske razmere, in da-li ima potrebne spretnosti za razvozlanje teh razmer!

Spominske plošče in vladna politika na Primorskem. Dinko Politeo objavlja v »Agrarmer Tagblattu« zanimiv članek o razmerah na Primorskem in dokazuje, da s polovičarskimi sredstvi, kakoršnjih se poslužuje vlada, ni nade, da bi se sanirale te razmere. Govoré o uničenju sklepa glede toliko imenovane spominske plošče, pravi: »Vprašanje, za katero gre tu, se ne reši s kako spominsko ploščo. Ako Bog da, pride dan, ko Slovenci in Hrvatje zamene to ploščo z neko drugo. Ako je vladi res toliko zoperna ona fikejja, ki je izražena na oni plošči, pa naj se jej postavi po robu z — drugačno politiko; odpravi naj privilegije, ki jih uživajo Italijani; odpravi naj odredbe in ustanove, ki zavajajo do menenja, da je regione giulia res italijansko ozemlje; odredi naj, da bode značaj teh ustanov odgovarjal značaju dežele; odredi naj, da bodo vsi uradniki umeli hrvatski ali slovenski jezik in da bodo z Hrvati in Slovenci občevali in uradovali v njih jeziku; zasnuje naj, kakor za-

hteva pravica, hrvatskih in slovenskih šol; zajamči naj Slovence in Hrvatom svobodno gibanje o volitvah in zagotovi naj svobodo in varnost poslancem! Z jedno besedo: odpove naj se dosednji ital. politiki in odpre naj pot jedino pravi in uspešni politiki pravičnosti. Pravica in pravičnost, to je vse, česar zahtevajo Hrvatje in Slovenci. Ako se jim da to, bode ustrezno njih stremljenjem, temelječim v zakonu, in naravna posledica bode ta, da ugasne iredentizem. Pravi državnik ni oni, ki vso svojo modrost osredotoča v policijskih naredbah in ki se daje voditi od strahu in neumestnih ozirov. Pravi državnik sledi politiki pravičnosti, previdnosti in odločnosti. Taka politika ne bo iskala zavetja v razpuščanju društev in v prepovedih, ampak poda Slovence in Hrvatom vse ono, kar jim gre po božjem in človeškem pravu, in po taki politiki se reši na najnaravnejši način ta narodni in politički konflikt, ki dela vladi toliko skrbi v tej regione giulia!«

Ali smejo občine prispevati za cerkvene potrebe? Ozirom na to vprašanje je upravno sodišče izdalo te dni jako važno razsodbo. Občinski svet dunajski je bil dovolil za gradnjo cerkve v Breitensee svoto 30.000 glđ. Proti temu sklepu je uložil svetovalec Brunner — žid — rekurz na upravno sodišče in to poslednje je odločilo v zmislu pritožitelja. Ta razsodba je vzbudila veliko vznemirjenje mej prebivalstvom; ni čudo, saj poseza globoko v vse dosedanje običaje. V torek je bil na Dunaju velik protestni shod, na katerem je imel državni poslanec dr. Pattai znamenit govor, ki je vzbudil naše zanimanje z mnogih strani. V prvo že trditev govornikova, da izvršitvi kake razsodbe se nikakor ni smeti upirati, pač pa je dovoljeno kritikovati razsodbo po nje vsebini in logiki. Katoliška cerkev da ima fiktivno dolžnosti državne cerkve, a pred sedanjim državnim zakonom je le zasebna korporacija. To je protislovje, takov zakon da je — bastard.

Govornik je kritikoval razsodbo upravnega sodišča z dvojnega stališča. Prvi razlog razsodbe je ta, da ni smeti siliti pripadnikov te vere, da bi prispevali za cerkvene potrebe druge vere, kar pa bi se godilo fiktivno, ako bi se iz občinskega premoženja dajale podpore za gradnje cerkev. Govornik je povdarjal, da upravno sodišče samo ni bilo vsikdar tega menenja. Za cerkvene potrebe naj bi skrbele župne občine v zmislu zakona od l. 1874. Ali te občine niti ustanovljene niso! Kdo naj skrbi torej za verske potrebe?! Pa tudi stališču občinske avtonomije ne odgovarja razsodba upravnega sodišča. To sodišče meni, da gradnja cerkev ne spada med agende občine. Ali tudi šolstvo ne spada med te agende, in vendar, koliko morajo občine žrtvovati za šolstvo! Dunajska občina je dovolila podporo celó za luteransko cerkev, jo dovoljuje za nemški schulverein, ptujim občinam o priliki velikih nesreč, a samo za katoliške cerkve naj bi ne smela dati ničesar! Stvar je taka in je bila vedno: občina ima poleg svojih agend tudi etičnih dolžnostij, narekovanih po kurtuaziji in lojalizmu. Pred vsem pa mora biti občina svobodna v upravljanju svojega premoženja in nadzorovati jo sme le deželni zbor.

Na podlagi vseh teh izvajanj je prišel govornik do zaključka, da razlogi upravnega sodišča ne veljajo.

Zaključuje zborovanje je rekel predsednik, da ta shod velja tudi v protest proti gibanju »proč od Rima!« Tisoči Dunajčanov da so dokazali na tem shodu, da so katoliki in da hočejo ostati!

Domače vesti.

Odbor pol. društva »Edinost« bode imel svojo sejo jutri zvečer ob 8. uri.

Afera Nabergojeva. »Slovenski Narod« piše: »Namestništvo je uničilo sklep, s katerim je tržaški občinski svet razveljavil Nabergojev mandat. Stori- lo je s tem samo to, kar je bilo dolžno samo sebi. Kar je o prvem atentatu na Nabergojev mandat smatralo za nezakonito, tega o drugem atentatu ni moglo priznati za zakonito. Vprašanje je sedaj: Kolike pozitivne vrednosti je ta vladni korak? Ako bi se mu občinski svet uklonil in priznal Nabergojev mandat, bi se Slovenci še zadovoljili, ali bržčas se ošabno tržaško Lahonstvo ne ukloni, nego slej kakor prej ne prizna Nabergo-

jevega mandata. S tem pa, da vlada v teoriji obsoja postopanje tržaškega občinskega sveta, v praksi pa dopušča, da Lahi legitimne zastopnike slovenskega naroda iz občinskega sveta ven mečejo, s tem se absolutno ne zadovoljimo. Ako se Lahi ne uklonijo, potem je dolžnost vseh slovenskih poslancev, da zahtevajo od vlade zadostnega zadoščenja. V tej stvari je angaževana čast vsega naroda in ta čast zahteva, da se odločno nastopi eventualno tudi proti vladi.

«Soča» pa piše: «Italijani dobro vedo, da Nabergoj ni storil prav ničesar, da bi izgubil mandat, ali kljub temu se dvigajo proti njemu, se upirajo namestništvu in sodišču ter spravljajo v svet laži in infamije proti tako častitemu možu, kakor je vit. Nabergoj! Nobena reč tem divjakom ni več sveta, nobenega človeka nočejo pripoznati, ako ne trobi brezpogojno v njihov rog, in če je prizadeti — Slovan, tedaj pa porablja proti njemu vsa dovoljena in nedovoljena sredstva, samo da bi se ga iznebili, — dočim pa svoje pristaše pokrivajo, kar se da, pa naj imajo še tako kaznjiva dejanja na vesti!»

In vlada noče storiti nikakega odločnega koraka, da bi pokazala svojo avtoriteto, iz katere se Italijani prav za prav norčujejo. Kaj se brigajo za sklepe ministerstva, sodišč in namestništva? Nič. Oni hodijo kar svojo pot ter se upirajo takim sklepom na vso silo, čeprav vedo, da so upori povsem neopravičeni.

Pa, tu doli ob Adriji smejo Italijani početi še vedno, kar hočejo!!»

Slednjič meni «Agramer Tagblatt»: Tržaški mestni svet je uničil volitev Nabergojevo, in je svoj sklep utemeljil s tem, da je bil Nabergoj ovažen radi razžaljenja nekega orožnika.

Ume se, da je to-le izgovor, ker državno pravdnštvo ni našlo vzroka, da bi postopalo proti Nabergoju. In tudi če bi ga bilo našlo, in tudi če bi bil Nabergoj obsojen, vendar ne gre tu za to stvar, ampak za zakonitost izvolitve in tej zakonitosti se ni prigovarjalo od nobene strani. Sklep mestnega sveta je torej čin neplemenitega sovraštva proti patrijotu, katerega — se boje.

Shod v Koštaboni. Rodoljube na vsej Pomurjašini opozarjamo, da priredi pol. društvo »Edinost« prihodnjo nedeljo popoldne shod v Koštaboni. Več jutri.

Dvojna mera župnika Juree. Iz Rojana nam poročajo: Včeraj se je vršil pogreb bivšega, a pozneje izstopivšega baritonista društva »Zarja«, gospoda Ferluge. Pokojniku v spomin je zbor župnika Juree zapel v cerkvi žalostinko — v italijanskem jeziku. Ta dogodek je vreden zabeleženja iz dvojnega ozira. V prvo moramo povedati Jurčevemu zboru kar v zobe, da se je se svojo v slovenski župniji italijanski peto žalostinko pregrešil proti dolžni pijačeti do pokojnika, ki je bil res izstopil iz društva »Zarja«, ki pa se potem nikdar ni strinjal z besnenjem proti svojemu materinemu jeziku, česar ni zamolčal — in to vemo za gotovo — ni Jurčevemu »laškemu« zboru.

Drugi moment, ki ga moramo zabeležiti, bi bil ta, da se je v cerkvi pela laška žalostinka. Ko je nedavno temu umrl neki člen »Zarje« in somu njegovi tovariši hoteli zapeti zadnji pozdrav, morali so krsto položiti na cesto pred cerkvijo, ker jim je bilo zabranjeno, da bi v cerkvi izvršili ta zadnji dokaz ljubezni!!! Torej je menenje g. Juree tako-le, da slovenska beseda profanuje cerkev, laška pa ne. To pa je dvojna mera, to je narodno sovraštvo, to je nacionalizem v najodurnejši obliki tem bolj — ker prihaja od duhovnika! Gospod Jurea, gospod Jurea, kako morate opravičiti tako pristranost, ki je kričeča tem bolj, ker je žaljivo za narodnost ogromne večine Vaših župljanov?!

Zavarovanje imetka poslov. V štajerskem deželnem zboru so stavili poslanci Graf in tovariši predlog, po katerem naj bi se uvedlo obligatorično zavarovanja imetka kmečkih poslov proti ognju. Polovico zavarovalnine naj bi plačali posestniki in najemniki, polovico pa zavarovaneči sami.

Nekoliko pojasnila o samomoru, dogodivšem se blizu Prvačine. Iz Prvačine nam pišejo dne 20. marca: — V cenjenem Vašem listu od dne 18. marca je citati vest o nekem samomoru, ki se je zvršil na Gradišću blizu prvaškega

mlina. Citati je, da je nesrečnež podoben nekemu Gasser-ju. Sicer poznam štiri brate Gasser-je iz Gorice; tudi nesrečneža sem videl z lastnimi očmi, a ni jim bil podoben prav nič. Ponesrečenec je bil tukaj vsem ljudem popolnoma nepoznana oseba. Da bi prišlo kaj gotovega na dan o tem samomoru in da bi se izvedelo ime nesrečneža, namenil sem napisati tu nekoliko o tem.

V torek dne 14. marca zjutraj pripeljal je neki izvožček iz Gorice nekega gosposko oblečenega človeka do Dornberga, kjer je izstopil ter se vrnil peš po okrajni cesti proti prvaškemu mlinu. Izvožček se je vrnil takoj v Gorico, oni »gospod« pa je šel peš do prvaškega mosta, kjer je zljaj na desni, zdaj na levi strani pridržal mosta gledal v reko Vipavo. Mimoidoči ljudje so ga jeli opazovati in sumiti. Ko se je godilo to, je bilo ravno poludne. Črez nekaj časa jo je oni »gospod« ubral proti prvaškemu mlinu ter od tam, sprehajaje se, po levem bregu reke Vipave, v katero je metal koščke papirja. Streljaj pod prvaškim mlinom jel je obut in oblečen bresti reko Vipavo, od koder so ga odpodili delavci iz gradiških vinogradov, rekši mu, naj gre rajše pit dobro vino na Gradišče in ne vode v Vipavo. Na to se je vrnil iz vode ter jo ubral v hrib, kjer je v meji grofa Alfreda Coroninija legel in za nekoliko časa zaspal. Vinogradniki so hodili k njemu ter ga gledali, kaj počenja; on pa jih je podil proč, menč: »Idi tamo!« Okolo četrte ure popoldne je vzel britev, s katero si je v navzočnosti nekaterih prerezal grlo. Ko so navzočniki videli to, je nekaterih prijel strah in so zbežali, nekateri pa so ostali tam in gledali, kako se je ves krvav valjal po tleh ter pulh suho travo. To je trajalo približno jedno uro. Slednjič se je še jedenkrat naglo obrnil na hrbet in — ostal mrtev.

Mož je bil v dobi od 50—60 let, velikost mu je bila pod navadno velikostjo srednjih mož; bil je dobro rejen, dolgih, rujavih brk in glava mu je bila že popolnoma gola. Oblečen je bil v črno, skoraj popolnoma novo obleko; suknjo je imel tudi novo, modre barve; čevlje letne in popravljene — kakor se je videlo — še le pred par dnevi; srajco belo, lepo zlikano in živотно, tenjko, sivo-rujavo majo in baš take spodnje hlače; črn, mehak klobuk ter svilnato-črno kolesarsko kapo, katero je pa baje že pred smrtjo vrgel od sebe.

Po tukajšnji sodbi je bil kak Istran ali Dalmatincev, ker je govoril laški in hrvaški jezik ter je bil pravi tip prebivaleev morja adrijskega. Prav bi bilo, ako bi ta dopis posnel kak hrvaški list; mogoče, da se kaj izve, kdo je bil oni ponesrečeni »gospod«, katerega morda v hudih skrbeh pogreša njega rodbina.

Pevsko društvo »Adrija« v Barkovljah bode imelo v soboto dne 25. t. m. svoj X. redni občni zbor ob 4. in pol uri popoldne v prostorih »Narodnega doma«. Dnevni red: 1. Nagovor predsednika. 2. Poročilo tajnika. 3. Poročilo blagajnika. 4. Posamični predlogi in nasveti. 5. Volitev novega odbora. Na obilno udeležbo uljudno vabi odbor.

Za zastavo pevskega društva »Kolo« je daroval g. Štefan Prele 1 K.; gg. Samec in Andrejčič sta nabrala v krčmi g. Marea v ulici Madonina 6 K. 20 st. Prej izkazano 387 K. 62 st. Skupej 394 K. 82 st. Srčna hvala darovaleem kakor tudi nabiraleem!

Oslovski kašelj. Kakor poročajo iz Kanala, se je iz Gorice zanesel tja oslovski kašelj. Dosedaj je umrlo na tej bolezni že 28 otrok.

V Zagradu širijo tamošnje kolodvorsko poslopje in gradijo nova skladišča.

Porotno sodišče. Danes se je vršila razprava proti 41-letnemu Ivanu Savronu iz Gradina, občine oprtaljske. Dne 13. januarja zvečer se je bil spl v neki hiši v ulici delle scuole israelitiche z nekim Bernardom Mochiutom. Prišlo je do pretepa, v katerem je poslednji potegnil nož in je ranil Savrona na glavi. Mochiut je odšel, a se vrnil zopet. Pretep se je vnel vnovič, toda završil se je osodno za napadalec: Savron je Mochiutu iztrgal nož in ga je prebol večkrat. Mochiuta so prenesli v bolnico, kjer pa je umrl čez tri dni.

Zgodba dveh polubratov. 16letni Ivan Klun iz Rocola je hodil rad na lov na zemljišče polubrata mu Jurja. Ta poslednji pa si je mislil: polubrat gori, polubrat doli — ti ne boš hodil streljat tičev v mojo kampanjo. Tako je mislil Jurij, a

Ivan je mislil tudi svojo in hodil je dalje streljat tiče na Jurjevo zemljišče. Včeraj sta se zopet srečala in Jurij je napravil kratek proces, storil je najhuje, kar se more storiti pravemu lovcu: prelomil je Ivanu puško na dvoje. V Ivanu je seveda zavrelo in bruhal je iz sebe, kar imenuje zakon »nevarno pretenje«. Jurij pa si je zopet mislil: polubrat gori, polubrat doli — in prijavil je stvar policiji. In glej ga zlomka: ko so došli redarji, so dobili Ivana z — drugo puško v roki in na lovu za tiči. In potem so odšli vsi skupaj — redarji, polubrat Ivan in druga puška, dočim jih je prva puška že čakala na policiji.

Drzne tatvine. V noči minole sobote so neznan tatovi udrli v skladišče kave trdke Pollak v ulici Cecilia in so odnesli tri vreče kave v vrednosti nad 300 gld. Za tatovi ni sledi, pač pa so menda že v rokah oblasti oni, ki so kupili to kavo. — Še drzneja tatvina se je izvršila včeraj opoldne na škodo trdke Lacovig & C. v ulici Fontanone. V času med poludnem in 1. uri so odprli magazin s ponerejenimi ključi in so odnesli raznih loterijskih srečk. — Slednjič so minolo noč udrli tatovi v gostilno Josipa Delbertija v ulici Cordaiuoli. — Pohajači, ki nočejo delati, pa kradejo.

Noče živeti več! Minolo noč so našli v ulici Tintore 44letno Marijo Godnik iz Kormina v strašnem razburjenju. Menila je, da je sita življenja in da hoče storiti konec vsemu. Odveli so jo najprej na zdravniško postajo in potem v bolnico, kjer si morda vendar še premisli.

Različne vesti.

Naloga ženske v državi. Kakor mati ima žena veliko odgovornost, ona je, ki more vplivati na razvitek telesa, kakor tudi značaj otroka. Tudi duševne lastnosti matere podedujejo otroci, osobito sinovi. Kadar se sklepajo zakoni, je treba notranje priprave globokega pogleda v dušo in trdne volje. Ker se vzgoja nahaja večinoma v rokah matere, mora biti ona sama popoln človek, da zamore vzgajati dobre ljudi. Moč kakega naroda ni v njegovem vojaštvu, ne v njegovem bogastvu, ampak v njegovi pravni sili. Žena mora biti zmožna vzgajati svobodnih, krepkih državljanov. Ako bi država potrošila milijonov za vzgojo njenih hčera, bil bi denar naložen bolj koristonosno, nego za sladkorne premije. Tudi občina potrebuje zakonito priznanega in uravnane sodelovanja žensk o oskrbovanju ubožcev, sirot in doletulih. Država potrebuje njenega sodelovanja v [obrnem nadzorništvu in, ako hoče biti pravična, tudi na obrtnih sodiščih in rabsodiščih, kakor tudi v nadzorovanju ženskih kazencev. Država dolguje ženskam popolno društveno, zborovalno in pravo glasovanja, katero se je v amariških in avstralskih državah obneslo prav dobro.

Velika zaloga
solidnega pohištva in tapecarij

od
Viljelma Dalla Torre v Trstu

Trg S. Giovanni hiš. šte. 5 (hiša Diana).

Absolutno konkurenčne cene.

Moje pohištvo donese srečo!

Zaloga in tovarna

pohištva vsake vrste

od
Alessandro Levi Minzi v Trstu.

Piazza Rosario šte. 2.

(šolsko poslopje).

Bogat izbor v tapetarijah, zrealih in slikah. Ilustriran cenik gratis in franko vsakemu na zahtevo.

Cene brez konkurence.

Predmeti postavijo se na brod ali železnico, brez da bi se za to kaj zaračunalo.

Tako smo čitali nekje. Seveda je tudi o tem senskem vprašanju različnih mnenj kakor o vsakem.

Mačka, ki puši smotke. To redkost je seveda najti samo v deželi čudnostij, v Ameriki. Neki Viliam Thompson v Glenwoodu ima baje mačko, ki puši smotke. Nekega dne je prišlo gospodu Thompsonu na misel, živali ponuditi smotko. Ko je storil to, je v njegovo začudenje maček obdržal smotko v gobcu — še več, posadil se je na zadnji nogi in počel sam pušiti. Toda njegovi sprednji zobje so bili preostri in so se preveč zadirali v smotko. Thompson je napravil mačku lesen ustnik in sedaj lahko z veseljem gleda, kako maček puši njegove smotke. Kdor ne veruje, naj gre gledat!

Loterijske številke, izrebane dne 22. t. m.:
Brno 71 25 88 74 20

Brzjavna in telefonična poročila.

(Zadnje vesti.)

Lvov 23. Deželni zbor je vsprejel v večerajšnji večerni seji in po daljši razpravi predloge deželnega odbora o povišanju plač učiteljem od 1. januarja 1900 naprej.

Dunaj 26. Sluga v bakteriološkem zavodu, Selmeider, je nenadoma obolél z močno mrzlico. Zdravniki niso mogli še pogoditi te bolezni. Bolnika so prenesli v osamljeno sobo in so se ukrenile skrajne previdnostne navedbe, iz česar je sklepato, da so znaki bolezni sumljivi.

Reka 23. V tukajšnji tobačni tovarni so našli kapsul v obliki cilindra, napolnjenih z dinamitom. Uvela se je stroga preiskava.

Valparaiso (republika Čile) 23. Iz Oruro javljajo, da je med Indijanci v Bolivijo počela ustaja. Iz Oruro sta odšla dva batalijona, da udušita ustajo. Vlada je dala v Taria postaviti utrdbe. Prejšnji peruanski general Cáceres je došel iz Argentine v Afriko. Isti priznava, da hoče strmoglaviti sedanjo vlado, čim pride ugoden trenotek za to.

Pariz 23. Listi se kažejo precej zadovoljne s sklepom francozko-angleškega dogovora, osobito zato, ker je s tem odpravljen konflikt med obema deželama.

Trgovinske vesti.

Budimpešta 23. Pšenica za mare gold. 10.75—10.76. Pšenica za april gl. 9.90 do 9.91 Pšenica za oktober gold. 8.57 do 8.59. Rž za oktober gl. — do —. Rž za mare gold. 8.02 do 8.03. Koruza za maj 18.99, gl. 4.56 do 4.57. Koruza za oktober gl. — do —. Oves za mare gl. 5.71 do 5.72. Oves za oktober gl. — do —. Koruza gl. — do —.

Pšenica: ponudbe zmerne povpraševanja slaba. Prodaja — met. st. Vreme: mrzlo.

Hamburg 23. Trg za kavo. Santos good average za mare 29.— za maj 29.50, za september 30.25, za december 30.75.

Havre 23. Kava Santos good average za februar 50 k. frankov 35.— za juli 50 k. frankov 35.75

Praga 23. Surovi sladkor I. izdelek, 88% Reudement franco Aussig. Mirno. Promptno gold. 13.07 do —.—. Maj gl. 13.12. Oktober-dec. gl. 12.52 Denar.

Zahvala.

Vsem dragim sorodnikom, prijateljem in znancem se najtopeje zahvalujemo za mnogobrojne dokaze sočutja za časa bolezni in smrti naše predrage soproge, matere, hčere in sestre

Rozalija Vičič roj. Štrekelj.

Posebno zahvalo smo dolžni za obilno spremstvo pri pogrebu veleč. duhovščini, gg. e. kr. uradnikom, sl. pevskega zboru pod spretnim vodstvom g. učitelja Šonea za ganljivo petje pred hišo žalosti, v cerkvi in na pokopališču, ter sploh vsem, ki so prišli od blizu in daleč izkazat predragi pokojnici čast. — Bog plati stotero!

Komen, dne 15. marca 1899.

Žalujoči ostali.

Najnoveja trgovinska vest.

New-York 21. marca (Izv. brzjav.)
Pšenica za takoj 81 $\frac{1}{2}$ s, za mare. 81 $\frac{1}{2}$ s za maj 73 $\frac{1}{2}$ s, za juli 74 $\frac{1}{2}$ s, mare — Koruza za maj 40 $\frac{1}{4}$ Mast 5.47.

Dunajska borza dne 23. marca.

	čeraš	danes
Državni dolg v papirju . . .	100.95	101.05
„ „ v srebru . . .	100.85	100.90
Avstrijska renta v zlatu . . .	120.10	120.10
„ „ v kronah 4 $\frac{1}{2}$. . .	100.75	100.75
Kreditne akeije . . .	367.75	367.75
London 10 Lsr.	120.50	120.50
20 mark	11.79	11.79
Napoleoni	9.56	9.55 $\frac{1}{2}$
100 italijanskih lir	44.30	44.35

Mala oznanila.

Pod to rubriko prinašamo oznanila po najnižjih cenah. Za enkratno insercijo se plača po 1 nč. za besedo; za večkratno insercijo pa se cena primerno zniža. Oglasi za vse leto za enkrat na teden stanejo po 10 gl. ter se plačujejo v četrtletnih antecipatnih obrokih. Najmanjša objava 30 nč.

Posredovalnica za potovanja.

Alojzij Mozetič Piazza Negoziante 1.
daje pojasnila za vsakršna potovanja in sprejema predplačila za obisk svet. razstave v Parizu l. 1900.

Zaloga krompirja, zelja in fižola.

Vatovec Jak. ulica Molin piccolo št. 9
ima zalogo krompirja, zelja fižola in drugih pridelkov.
Razprodava na debelo.

Poduk v glasbi.

Vogrič Hrabr. ulica Stadion 19, I. n. poučuje glasbo praktično in teoretično, doma in zunaj.

Zaloga olja, mila in kisa.

Vatovec Anton Ulica Torrente št. 26.
Prodaja olja, mila in kisa na drobno in debelo. Naročila izvršuje točno.

Krčme.

Čokelj Andrej Ulica Commerciale št. 10 toči izborna istrska in dalmatinska vina. Kuhinja priprosta ali čedna in cenovna.

Jurković Mate

ulica Carintia št. 25 toči izvrstno črno in belo istrsko vino ter ima dobro domačo kuhinjo.

Jak. Perhauc

Via Acquedotto št. 8. Zaloga vsakovrstnih vin in boteljk. Postrežba točna, cene zmerne.

Pirih Ivan

Via Media št. 3., krčmar, toči črna in bela vina in pivo prve vrste. kuhinja izvrstna, cene zmerne.

Lozić Jurij

Androna S. Lorenzo (za magistratom). Zaloga pristnega dalmatinskega vina po najnižjih cenah. Razprodaja od 5 litrov naprej. Na zahtevanje se pošilja na dom in na deželo.

Obuvala.

Stantič Josip

„pri Pepetu Kraševcu“ na Rožariju poleg cerkve Sv. Petra pod ljudsko solo, ima veliko zalogo obuval. Sprejema tudi naročila.

Rehar Peter

ulica Riborgo št. 25. Velika zaloga in delavnica vsakovrstnega obuvala po naročbi.

Trgovci.

Nazarij Grižon

Via Giulia 64 prodaja vsakovrstnih jestvin, kolonijalnega blaga in olje

Ant. Furlan

Piazza S. Francesco št. 2. Prodajalnica jestvin in kolonijalnega blaga. Postrežba točna, cene brez konkurence.

Abram Fran

Via S. Francesco št. 22. Trgovec z dogami in sodarski mojster, izdeluje vsakovrstne sode in posodo. Delo solidno, cene zmerne.

Jak. Perhauc

Via Stadion št. 20, pekarna in slaščičarna, svež kruh večkrat na dan, prodaja moke. Vsprejema tudi domač kruh v pecivo. Postrežba točna.

T. Zadnik

Via S. Francesco št. 16, mesar, postreže s vsakovrstnim mesom po zmernih cenah. Na željo pošilja na dom.

R. Kolar

na oglu ulice Geppa in delle Poste Nuove, prodaja kolonijalno blago, delikatese, likere itd.

Rinnione Adriatica di Sicurtà v Trstu

zavaruje

proti požarom, prevozu po suhem, rekah in morju, proti toči, na življenje v vsih kombinacijah.

Glavnica in rezerva društva dne 31. decembra 1892.:

Glavnica društva	gl. 4.000.000—
Premijna rezerva zavarovanja na življenje	13.326.346-98
Premijna rezerva zavarovanja proti ognju	1.632.248-22
Premijna rezerva zavarovanja blaga pri prevažanju	49.465-07
Rezerva na razpolaganje	500.000—
Rezerva zavarovanja proti premijanju kurzov, bilanca (A)	333.822-42
Rezerva zavarovanja proti premijanju kurzov, bilanca (B)	243.331-83
Rezerva specijalnih dobičkov zavarovanja na življenje	500.000—
Občna rezerva dobičkov	1.187.164-86

Urad ravnateljstva:

Via Valdiriv št. 2, (v lastni hiši).

Kolesar, a ne prodajalec naj sodi o kolesu!

Kdor želi omisliti si v resnici

kolo najbolje vrste
od sloveče avstrijske znamke

„Styria“ in „Styria“ original

— naj se obrne do —

L. Colobig v Trstu,
Via del Torrente št. 10.

Jedini in glavni zastopnik za:
Trst, Primorsko in Dalmacijo.

„Hotel Nazionale“

v Trstu. Via Vienna št. 4

nahaja se v bližini kolodvora južne železnice, pristanišče, poštne in brzjavne urade ter je popolnoma obnovljen. Sobe elegantne vse v I. nadst.

Cena od 60 novč. naprej.

V pritličju nahaja se tudi „Restaurant Nazionale“ elegantno opremljen, preskrbljen vedno in ob vsake uri z gorkimi in mrzlimi jedili. Toči se: fino plzensko pivo in Culmbach-ovo črno pivo, najbolje dalmatinsko „Apolo di Lissa“ in istrsko vino ter razna vina v boteljkah, vse po zmernih cenah.

Lastnik je slovan-dalmatinec. Govori se slovenski in hrvatski.

Naslanja se na geslo: „Svoji k svojim“ priporoča se slavnemu občinstvu slovenskemu in hrvatskemu za obilen obisk

Josip Serdarović,
lastnik.

FILIJALKA

c. kr. priv. avstrijskega kreditnega zavoda
za trgovino in obrt v Trstu.

Novci za vplačila.

V vrednostnih papirjih na	V napoleonih na
4-dnevni izkaz 2 $\frac{1}{4}$ %	30-dnevni odkaz 2 $\frac{1}{2}$ %
30- „ „ 3 $\frac{3}{4}$ %	3-mesečni „ 2 $\frac{1}{2}$ %
	6- „ „ 2 $\frac{1}{2}$ %

na pisma, katera se morajo izplačati v sedanjih bankovnih avstrijske veljave, stopijo nove obrestne takse v krepost z dnem 24. junija, 28. junija in od 20. avgusta t. l. po dotičnih objavah.

Okrožni oddel.

V vredn. papirjih 2 $\frac{1}{2}$ % na vsako svoto. V napoleonih brez obrest.

Nakaznice

na Dunaj, Prago, Pešto, Brno, Lvov, Tropavo, Reko kako v Zagreb, Arad, Bielitz, Gablontz, Gradec, Sibinj, Inmost, Czovec, Ljubljano, Line, Olomuc, Reichenberg, Saaz in Solnograd, brez stroškov.

Kupnja in prodaja

vrednostij, diviz, kakor tudi vnovčenje kuponov proti odbitku 1 $\frac{1}{2}$ % provizije.

Inkaso vseh vrst pod najumestnejšimi pogoji.

Predjmi.

Jamčevne listine po dogovoru. Kredit na dokumente v Londonu, Parizu, Berlinu ali v drugih mestih — provizija po jako umestnih pogojih.

Kreditna pisma na katerokoli mesto.

Vložki v pohrano.

Sprejemajo se v pohrano vrednostni papirji, zlati ali srebrni denar, inozemski bankovci itd. — po pogodbi.

Naša blagajna izplačuje nakaznice narodne banke italijanske v italijanskih frankih, ali pa po dnevnem kursu.

M. Aite

(prej Aite & Zadnik) Razprodaja vse blago v zalogi po znižanih cenah.
Via Nuova ogel ulice S. Lazzaro.